

РЕШЕНИЕ

№ 6877

гр. София, 11.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 28.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **3541** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК, във връзка с чл. 219 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Д. С. З., за себе си и като пълномощник на С. Д. П. /Н./, чрез пълномощника им адв. Г. М. срещу Заповед №РД-50-638/3.05.2011 г., поправена със Заповед №РД-09-50-180/20.02.2012 г., на главния архитект на С., с искане да бъде отменена като незаконосъобразна.

Наведените в жалбата основания за оспорването на акта са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон-чл.146, т.3 и т.4 от АПК. Конкретните твърдения в подкрепа на тяхното осъществяване са, че жалбоподателите са били лишени от правото да участват в административното производство, тъй като изработения проект не им е бил съобщен. Нарушени били изискванията на чл.16 от ЗУТ за осъществяване на регулацията. При прокарване на уличната регулация не било спазено изискването да не се отнема от площта на имота повече от 25 на сто. От собствения им имот-УПИ XIV-1605- „За озеленяване и обществено обслужване” се отнемали за изграждане на улица-тупик 366кв.м., а на жалбоподателите оставала част от 164 кв.м., с което имота на практика се унищожавал. Съществено били влошени условията за целесъобразно застрояване. Липсвало заключение на ОЕСУТ. При по-добро проучване, за парцел XII можело да се осигури достъп по друг начин, който да не влоши, да не унищожи УПИ XIV-1605.

Ответникът-главният архитект на С., не депозира писмен отговор по жалбата в срока

по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.1 от АПК.

Писмен отговор по жалбата не депозират и заинтересованите страни /ЗС/ в производството по делото- М. С. Б., М. А. З., А. С. З., Н. М. И., Столична община и [фирма].

В о.с.з. пред АС-София град, жалбоподателите се представляват от адв.М., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разносните за производството. Пледира, че от събраните по делото доказателства, както и заключението на вещото лице по безспорен начин се установило, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна. Не били спазени изискванията по отчуждаването и запазване целостта на парцела, което да отговаря на законните изисквания с оглед целесъобразното му застрояване. С атакуваната заповед била нарушена целостта на парцела, оставена била много малка част, която е неизползваема.

Ответникът и заинтересованите страни, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството и не дава заключение за законосъобразността на оспорената заповед.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Констативен нотариален акт за собственост №169, т.V, дело №2616/1968 г. на нотариус при СНС легитимира С. З. Б. и Н. М. Б. като собственици на основание придобивна давност на неурегулирано празно място от 986 кв.м., находящо се в кв.Република-С., на [улица], при съседни:улица, шосе С.-Драгоман, Методи С., наследници на Н. С. Р., В. Р..

Жалбоподателите и ЗС- М. С. Б., М. А. З., А. С. З. Н. М. И. са наследници по закон на С. З. Б. /Удостоверение за наследници №001026 от 12.10.2010 г. на район „В.”-СО/.

Констативен нотариален акт за собственост №131, дело №121 от 2001 г., изд. на основание чл.483, ал.1 от ГПК-отм. и чл.17а ЗППДОБП /отм./ легитимира [фирма], ЕИК 831496285090 като собственик на неурегулиран ПИ, с пл.№2108, находящ се в [населено място], м.”М. предградие-О. II част, кад.лист №151, с площ по скица от 2472 кв.м., а по Акт за държавна собственост-3170 кв.м., при съседни:неурегулиран ПИ с пл.№140, неурегулиран ПИ с пл.№1605, неурегулиран ПИ с пл.№146 и от две страни-път, заедно с построената в същия терен едноетажна стоманобетонна сграда-бензиностанция, с фирмен №7125, със застроена площ от 45 кв.м.

Видно от скица №861/18.05.2007 г. на район „В.”-СО и приетото по делото заключение на вещото лице /ВЛ/-Ю.П., имота, описан в нот-акт от 1968 г. представлява имот пл.№1605, с площ от 530 кв.м., от които в УПИ XIII-2108 попадат 164 кв.м. и 366 кв.м.-в [улица].т.58, съгласно „Д. регулация”, утвърдена с Решение №44 по Протокол №31/10.12.2001 г. на СОС и Заповед № РД-09-50-972/27.07.2006 г. Налице са и данни, че имот с пл.№1605 е попълнен в кадастралната основа на действащия РП по преписка №94И32/12.02.2004 г., като същевременно в скица №861/18.05.2007 г. е вписана забележка, че ПИ пл.№1605, попадащ в УПИ XIII-2108 и [улица].т.58 е идентичен с имот, пл.№1605, нанесен в кад.лист 151 през 1972 г. Поради това съдът приема за доказано по несъмнен начин, че [фирма], от една страна и жалбоподателите и ЗС-физически лица, от друга не са съсобственици на

УПИ XIII-2108 по действащия регулационен план, а притежават реални части от този УПИ-частта, притежавана от Петрол АД е ПИ с пл.№2108, а частта на жалбоподателите и ЗС-физически лица /ФЛ/ представлява реална част от ПИ с пл.№1605, с площ на тази реална част от 164 кв.м. Това е така, защото липсват данни за съсобственост, създадена чрез урегулирането на ПИ пл.№2108 и ПИ, пл №1605 в общ парцел по времето на действието на З., когато ДРП има вещноправно прехвърлително действие.

Административно производство е започнало по заявление на [фирма], представлявано от управител С. Й. чрез пълномощника-А. Т. Г. /л.84 и л.83/ за допускане на И., с приложено към него мотивирано предложение.

Със Заповед №РД-09-50-969/18.06.2010 г. на гл.архитект на СО /л.116/, на основание чл.124, ал.3 и чл.134, ал.2 от ЗУТ /след постановено преди това спиране на процедурата-л.129// е допуснато да се изработи И. в териториален обхват: УПИ XIII-2108-„За бензиностанция”, кв.4, м.”Територии, прилежащи на пътен възел „Околовръстен път- [улица], при спазване на посочени в заповедта предписания. В мотивната част на заповедта е посочено, че мотивираното предложение на ПР е икономично осъществимо и дава възможност за целесъобразно устройство.

В преписката се съдържат: Становище за съгласуване на проект за устройствена схема /устройствен план/ със Столична регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве; Съгласувателни писма на Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението”, [фирма], Софийска вода” АД, ОПП-СДВР, Дирекция „Зелена система”-СО.

Видно от приложения на л.82 разписан лист, проектът е съобщен единствено на заявителя [фирма] и отдел „УОСЖФ” на район „В.”.

С решение по т.6 от Протокол №ЕС-Г-32, след констатация, че няма постъпили възражения, проекта за И. е приет от ОЕСУТ и е предложено на гл. архитект на СО да издаде заповед за одобряването му.

Със Заповед №РД-09-50-638/3.05.2011 г./3.05.2011 г. на гл.архитект на СО, на основание чл.134, ал.2, във вр. с ал.1, т.1 от ЗУТ е одобрено изменение на ПР на м.”Територии, прилежащи на пътен възел „Околовръстен път- [улица], кв.4, УПИ XIII-2108-„за бензиностанция”, УПИ XIV-„За озеленяване” по кафявите и зелени линии, цифри и текст и заштриховки, съгласно приложения проект. Със Заповед №РД-09-50-180/20.02.2012 г. на гл.архитект е допусната поправка на очевидна фактическа грешка, като вместо УПИ XIV-за озеленяване се чете : УПИ XIV за озеленяване и ОО”. Мотивите за допускането на ОФГ е пропуска в текстовата част на заповедта да се отрази конкретното предназначение на УПИ XIV, отразено в графичната част на заповедта. Следователно, касае се за пропуск не при формирането, а при документирането на вече формираната воля на органа.

Заповедта, за разлика от проекта за И. е съобщена, на жалбоподателите и ЗС-ФЛ, в качеството им на собственици на ПИ, пл.№1605-разписан лист /л.44/.

В преписката се съдържа Заповед №РД-09-3345/29.05.2008 г., с която кметът на СО е делегирал на главния архитект на СО да разрешава изработването на ПУП в обхват до три квартала и да одобрява ПУП в същия обхват /л.33-л.37/

За изясняване от фактическа страна на спора по същество, по делото е допусната допълнителна СТЕ. От приетото по нея и неоспорено от страните заключение на ВЛ-В. Г. се установява, че действащия към момента на издаване на одобреното с оспорената заповед изменение на плана за регулация /И./ е регулационният план /РП/

на [населено място], м."Околовръстен път- [улица], одобрен с Решение №44 по Протокол №32/10.12.2001 г. на СОС; Заповед №РД-09-50-972/27.07.2006 г. и Решение №608 по Протокол №46/10.09.2009 г. на СОС. Имот с пл.№1605 е показан по цифрите 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-1 и е ограничен със сив контур в скицата към заключението на вещото лице . Част от него, показана с цифри 1-2-3-4-5-6-7-10-11-1 и оцветена в жълто, попада в предвидена по действащия РП улица- от о.т.57-о.т.58. Другата част от имота, показана по цифри 7-8-9-10-7, оцветена в зелено в скицата на ВЛ, попада в отреден с процесното И. нов УПИ XXIV-„За озеленяване и ОО”, ограничен с кафяв контур. За имот пл.№2108, по имотни граници, се отрежда нов УПИ XIII-2108, ограничен с червен контур. Процесното изменение, обратно на защитната теза на жалбоподателите, няма за предмет и не засяга улицата-тупик, предвидена по действащия РП, в която попадат 366 кв.м. от ПИ с пл.№1605. То засяга само площта от 164 кв.м., която по действащия РП попада в УПИ XIII-2108. Тази част от 164 кв.м. не отговаря на изискванията за площ и лице на чл.19, ал.1 от ЗУТ и не може да бъде урегулирана в самостоятелен УПИ, а за целесъобразно застрояване може да се говори само ако се запази целостта на целия ПИ с пл.№1605 и той се урегулира в самостоятелен УПИ. В адм.преписка няма други данни за фактическите основания на приложеното за изменението правно основание-чл.134, ал.2, във вр.с ал.1, т.1 от ЗУТ-настъпили съществени промени в общественоеикономическите и устройствените условия, при които е бил съставен плана, освен данните съдържащи се в обяснителната записка към проекта за И.-с проекта се изместват регулационните граници по имотните и се образуват нови УПИ XIII-2108-„за бензиностанция” и XIV-„За озеленяване и ОО”. Достъпът до новобразуваните парцели е по съществуващата улична мрежа, одобрена с Решение №43 по протокол №32 от 10.12.2001 г. на СОС, Заповед №РД-09-50-972 от 27.07.2006 г. и Решение №608 по Протокол № №46 от 10.09.2009 г. Дадените на ВЛ устни обяснения при посещението му в Н. за фактическите основания за издаване на оспорената заповед по чл.134, ал.2, вр.ал.1, т.1 от ЗУТ, а именно че изменението се налагало поради това, че основния план бил одобрен при действието на З., не почиват на данни по преписката и не могат да бъдат ценени при изграждането на фактическите и доказателствени изводи на съда.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване и от лице, легитимирано да го оспори в съответствие с чл.131, ал.2, вр.ал.1 от ЗУТ. Спазен е и преклузивния 14-дневен срок за подаването ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган-главния архитект на Столична община. Компетентността на органа произтича от разпоредбите на чл.136, ал.1, вр.чл.129, ал.2 ЗУТ и § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ и Заповед №РД-09-3345/29.05.2008 г. Заповедта е издадена, обаче, в нарушение на установената форма и при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила- отменителни основания по чл.146, т.2 и т.3 от АПК:

В заповедта се сочи, че изменението е на основание чл. 134, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУТ, без да са конкретизирани общественоеикономическите или устройствни промени. Обжалваният административният акт е лишен от фактически основания, обосноваващи посоченото правно основание на чл. 134, ал. 1, т. 1 ЗУТ. Липсата на

посочени фактически констатации в акта и доказателства за осъществяването на предвидените като материалноправни предпоставки на нормата на чл. 134, ал. 1, т. 1 ЗУТ факти препятства възможността да настъпи правната последица - промяна на плана. В този смисъл заповедта е постановена в противоречие с посоченото в нея правно основание за издаването ѝ. Съгласно посоченото в заповедта правно основание по чл. 134, ал. 1, т. 1 вр. с ал. 2 ЗУТ, влезлият в сила подробен устройствен план може да бъде изменен, когато настъпят съществени промени в общественно-икономическите и устройствени условия, при които е бил одобрен планът при доказване на някоя от хипотезите по ал. 2. В обстоятелствената част на административния акт липсва конкретизация относно промяна на общественно-икономическите или устройствените условия в периода от одобряването на действащия ПУП, с последно изменение през 2009 г., до образуване на преписката. Данните по делото индицират наличието на основанията по чл.134, ал.2, т.2, предвид извършването попълване на имота на жалбоподателите и ЗС-ФЛ в кадастралната основа на действащия РП. Съдът обаче не може да извършва преценка за законосъобразността на акта на различни от посочените в него основания. /Решение № 3506 от 12.03.2012 г. на ВАС по адм. д. № 15620/2011 г., II о.; Решение № 2368 от 19.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 14433/2012 г., II о.; Решение № 7760 от 5.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3775/2013 г., II о.; - Решение № 6420 от 8.05.2012 г. на ВАС по адм. д. № 3649/2012 г. и др./.

Допуснато е и инвокираното с жалбата съществено процесуално нарушение, изразяващо в неуведомяването на заинтересованите лица-чл.128, ал.3 от ЗУТ, с което същите са били лишени от правото им да участват в административното производство, като правят писмени възражения и искания-чл.128, ал.5 от ЗУТ.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, искането за присъждане на направените за производството разноски е основателно и следва да бъде уважено в доказвания им общ размер от 570 лева, от които 20 лева-заплатена държавна такса, 100 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат и 450 лева-заплатено възнаграждение за вещи лица.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Д. С. З., за себе си и като пълномощник на С. Д. П. /Н./, Заповед №РД-50-638/3.05.2011 г., поправена със Заповед №РД-09-50-180/20.02.2012 г. издадени от главния архитект на С..

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на Д. С. З., [ЕГН] и С. Д. П. /Н./, [ЕГН] сумата в размер на 570 /петстотин и седемдесет/ лева, разноски за първоинстанционното производство.

Решението е постановено с участието на заинтересованите страни: М. С. Б., М. А. З., А. С. З., Н. М. И., Столична община и [фирма].

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

